

[Udenrigsministeren.]

der er afgørende for en gennemførelse af unionen.

Spørgsmålene vedrører følgende hovedemner:

- I. Hvorledes skal rapporten om en europæisk union udfærdiges?
- II. Sammenhængen mellem unionen og udviklingen i
 - det løbende samarbejde i EF
 - det politiske samarbejde
 - Europa-parlamentets status.
- III. Hvilke samarbejdsområder bør inddrages under en europæisk union?
- IV. Hvorledes bør unionens organer udformes, og hvilke finansielle xestemmelser bør gælde for unionen?
- V. Hvilke juridiske instrumenter er bedst egnede til unionens gennemførelse, og hvorledes skal forholdet til det eksisterende samarbejdsgrundlag ordnes?

Den nedsatte ad hoc-gruppe har dermed foreløbigt afsluttet sit arbejde.

På rådsmødet den 25. juni 1974 var der enighed om, at gruppens rapport skulle tilstilles medlemslandenes regeringer til videre overvejelse. Det er således ikke forudset, at regeringerne skriftligt skal besvare de rejste spørgsmål. Tanken er alene, at spørgsmålene skal indgå i de videre overvejelser til fremtidige møder. Det beror følgelig på en misforståelse, når hr. Ib Christensen i sin begrundelse for spørgsmålet går ud fra, at regeringen skal besvare spørgsmålene om få måneder.

Rapporten er sendt til EF's øvrige institutioner, herunder Europa-parlamentet. Den er desuden — i den danske oversættelse, der for nylig er modtaget — sendt til folketingets markedsudvalg. Den vil således kunne indgå i debatten om den europæiske union.

Af *Camre* (S) til udenrigsministeren (25. juli 1974):

„Har ministeren taget skridt til at udskifte Demitrius Demitriou som Danmarks konsul på Cypern?“

(Spm. nr. 337).

Begrundelse.

Efter det fascistiske militærkup mod Cyperns demokratiske regering den 15. d. m. indsattes som bekendt en regering af EOKA-

folk og andre tvivlsomme elementer. Som udenrigsminister indsattes Demitrius Demitriou, som gennem nogle år har været dansk konsul på Cypern.

Det må betragtes som helt uacceptabelt, at det officielle Danmark er repræsenteret af en fascistisk kupdeltager, og uanset hvad der i øvrigt måtte ske med hr. Demitriou under den nu ændrede situation på Cypern, må hans funktion som dansk konsul ophøre. Den klare afvisning af kupregeringen, som den danske regering har givet udtryk for, må ikke på Cypern eller andre steder sløres af hr. Demitriou's forbliven som dansk repræsentant. Ved udnævnelsen af en ny konsul bør der skaffes bedre oplysning om vedkommendes demokratiske baggrund, end tilfældet har været ved udnævnelsen af hr. Demitriou.

Udenrigsminister *Guldbergs* svar (30. juli 1974):

Konsul D. G. Dimitriou har i to omgange fungeret som leder af det honorære konsulat i Larnaca, begge gange til erstatning for broderen, generalkonsul N. G. Dimitriou, der var blevet udnævnt til henholdsvis handelsminister i præsident Makarios' regering (1968-70) og til sit lands ambassadør i Washington (1973).

Det er fast dansk praksis, at en honorær konsularembudsmand, der udnævnes til regeringsmedlem eller ambassadør, uanset at han ikke afskediges, ophører at fungere som konsul i den tid, han varetager denne stilling. Denne praksis, der altså har dannet baggrunden for hr. D. G. Dimitriou's egen befattning med danske konsulære anliggender, indebærer således tillige, at spørgsmålet om, hvorvidt hans holdning under den seneste Cypernkriser er forenelig med hans virke som dansk konsul på øen, ikke er aktuelt.

Foranlediget af den sidste passus i hr. *Camre's* begrundelse for hans spørgsmål om de oplysninger, der bør fremskaffes i forbindelse med en konsuluudnævnelse, vil jeg gerne erindre om, at udpegelsen af konsulære repræsentanter sker efter en fast procedure, der ud over ret grundige undersøgelser omfatter indhentelse af opholdslandets regerings godkendelse, i dette tilfælde Makariosregeringen.

Sluttelig vil jeg gerne nævne, at de hidtil foreliggende oplysninger ikke har givet an-